

En email til Justitsministeriet

16. juni 2017.

Til rette vedkommende - et Grundlovs anliggende.

God dag.

Mit navn er Olaf Høyer. Jeg er buddhistisk Lama på Lolland og tidligere munk indenfor den klassiske Mulasarvastivada tradition fra Oldtidens Indien, formidlet gennem Karma Kadjy traditionen fra Tibet.

Jeg tillader mig at henvende mig for at få Deres opmærksomhed rettet mod et muligvis graverende juridisk problem. Det er ikke et aktuelt problem, men et potentielt temmelig skadeligt forhold. Det er min egen opfattelse, at problemet ganske nemt kan løses, skønt de nuværende politiske forhold muligvis vil gøre det ret svært umiddelbart. Imidlertid er det værd at søge problemet løst før eller siden for alle os danskere. Desuden kan ministeriet naturligvis ikke lide, at Grundloven kan brydes ved en politi forretning, når det ikke er nødvendigt for statens sikkerhed og almenvellet.

De nye stramninger af lovgivningen angående betleri eller tiggeri på offentlige steder er sikkert velment, men forbud mod tiggeri er sandsynligvis i strid med Grundloven, hvad angår de buddhistiske munke og nonner. Buddha Sakyamuni, som grundlagde religionen for 2600 år siden, instruerede munkene og nonnerne til at gå tigger gang blandt almindelige mennesker, som tilfældigvis måtte bo i nærheden af, hvor munkene og nonnerne måtte opholde sig. Det skal de gøre om morgenen frem til god tid inden middag. Tidspunktet skyldes, at de skal kunne nå at tilberede den indsamlede mad og fortære den inden klokken 12, da de ikke må spise resten af dagen. Sådan er den klassiske buddhisme. Tigger gangen blandt almindelige mennesker tjener til at gøre munkene og nonnerne ydmyge og få dem til at værdsætte sponsorerens anstrengelser for deres velfærd. Tiggeri er således en vigtig del af hele religionen. Det er sundt for munkene og nonnerne at mærke deres afhængighed af samfundet, og det er fortjenstfuldt for sponsorerne at støtte disse hellige mennesker.

Nu om dage, hvor religion er i generel krise, ses munkene og nonnerne ikke på gaderne i Danmark på traditionel tigger vandring om morgenen. Folk fra de tibetanske traditioner - så som mig selv - blev allerede for over 1000 år siden vænnet til at modtage sponsorerne i klostrene af praktiske grunde. Der var simpelthen for store afstande fra klostrene til sponsorerne i det tyndt befolkede Tibet. Det blev også almindeligt, at det var munkene og nonnernes egne familier, som sørgede for deres slægtninge i klostrene. Denne tradition er blevet videreført i det moderne Danmark, så jeg har

endnu ikke hørt om en munk eller nonne fra de tibetanske traditioner, som har tigget på offentlige steder.

Det er dog vores religion i følge Buddha Sakyamuni's egne instruktioner i Vinaya Sutra. Det er derfor slet ikke utænkeligt, at nogen vil begynde at udføre tiggeri i praksis som en religiøs forpligtelse i fremtiden. Hvis det sker, og en sådan munk eller nonne blive straffet for betleri, vil Grundloven sandsynligvis blive brudt, hvad angår religions friheden. Det er jo ikke moralsk forkasteligt at tigge.

Det er faktisk muligvis noget umoralsk ikke at give noget til tiggere. Der findes faktisk ikke nogen ordentlig grund til at forbyde tiggeri som sådan.

Det er naturligvis en helt anden sag, hvis tiggere presser nogen til at give dem penge eller mad. Eller hvis tiggere direkte truer nogen. Eller hvis en gruppe tiggere sammensværger sig med henblik på at få folk til at give dem penge ved at omringe dem eller opføre sig truende i flok. Sådan opførsel er naturligvis kriminel, og bør reguleres ved politivedtægten og straffes efter Straffelovens paragraffer om ulovlige trusler og tvang.

Nu er jeg ikke jurist og ved derfor ikke, om politivedtægten allerede kræver, at EU borgere skal kunne forsørge sig selv eller have sponsorer, som har forpligtet sig til at forsørge dem. Hvis det ikke allerede er tilfældet, kunne man jo indføre sådanne regler. Det burde ikke være i strid med EU forpligtelser overfor andre nationaliteter indenfor EU end danske statsborgere. Det er muligt, at ubemidlede EU borgere har ret til socialhjælp, når de opholder sig i Danmark, men det kan ikke være den danske stats opgave at forsørge dem i længere tid, end det tager, før deres hjemsendelse kan foretages eventuelt ved tvang, hvis de ikke har en ordentlig grund til at opholde sig i Danmark. Der kan vel være flere lovlige grunde for EU borgere til at opholde sig i Danmark, for eksempel fordi de har til hensigt at søge arbejde, men hvis de ikke indenfor en rimelig tid har været i stand til at finde lønnet beskæftigelse og ikke kan forsørge sig selv, må det være Kongerigets ret at udvise dem - uden at bryde EU regler.

Så ønsker man at hjemsende tiggere fra Balkan området, som driver tiggeri som et erhverv, som ofte er organiseret i kriminelle sammenslutninger, burde man relativt nemt kunne gøre det uden at forbyde tiggeri som sådan. Har sådanne tiggere tilstrækkeligt med penge til deres ophold, bør politiet kunne kræve dokumentation for, hvor pengene stammer fra. Stammer de ikke fra opsparing eller lovligt lønarbejde eller lovlig forretning eller lovlige sponsorer, bør disse mennesker kunne udvises alene på mistanke om deltagelse i et kriminelt netværk, som må formodes at have bragt dem til Danmark til at begynde med. Det kan ikke være umuligt for jurister at formulere på en ordentlig måde, som er i

overensstemmelse med EU lovgivningen og internationale traktater.

Indenfor Theravada traditionen fra Thailand, Burma og Sri Lanka går munkene den traditionelle tigger gang hver morgen i deres respektive hjemlande. Her i Danmark gør de det ikke, fordi vi danskere ikke opfatter tiggeri for fortjenstfuldt. I stedet gør de ligesom os indenfor de tibetanske traditioner, nemlig at modtage sponsorerne hjemme. Mig bekendt gør noget tilsvarende sig også gældende for de vietnamesiske traditioner i Danmark. Kort sagt er der ikke noget øjeblikkeligt problem for buddhisterne i Danmark, hvad angår tiggeri i det offentlige rum, MEN der er et principielt problem: forbuddet mod tiggeri er sandsynligvis i strid med Grundloven, hvad angår frihed til uforhindret religions udøvelse, hvor tiggeri indgår indenfor buddhismen.

Skulle nogen påbegynde tiggeri udfra en religiøs motivation, har vi som samfund et principielt problem. Det er min beskedne henstilling til de rette mennesker, som arbejder med disse problemstillinger, om venligst at ændre disse forhold. Det må være muligt at regulere fattige EU borgeres ophold her i Danmark på både mere menneskelige og etisk korrekte måder. Søger de virkelig arbejde, må de have ret til en tidsfrist for det. Er de deltager i et kriminelt netværk, som dyrker tiggeri som et erhverv, må det kunne forbydes og deltagerne interneres og hjemsendes. Kommer de igen, må politiet kunne beslaglægge deres penge til betaling for hjemsendelse og atter internere og hjemsende dem. Det burde faktisk være muligt, at regulere disse forhold ved politivedtægten alene - uden at forbyde tiggeri direkte.

Man bør nok også overveje i ministeriet på hvilket grundlag, man KAN forbyde tiggeri. Normalt er det fattigdom, som får folk til at tigge i det offentlige rum. Så måske er det *fattigdom*, som man burde forbyde.

Personligt vil jeg mene, at det er en *naturlig menneskeret at kunne tigge i frihed under ansvar*. Jeg har et personligt minde fra min tid i Cassablanca i Marokko i 1971, hvor jeg løb tør for penge og i en hel måned levede af tiggeri i bazaren. De mange venlige mennesker, jeg mødte, var en stor oplevelse, og min erfaring med mennesker blev meget rigere, fordi det gik op for mig, at der er gode mennesker overalt, som er villige til at hjælpe andre i nød. Som samfund er det i vores egen interesse, at sådanne gavnlige indstillinger overfor vores medmennesker understøttes og fremmes.

Kort sagt: lav loven om. Den er unødvendig. Forholdene kan relativt nemt reguleres på andre måder. Skulle en buddhistisk munk eller nonne finde på at tigge i Danmark, risikere vi at Grundloven bliver brudt.

Venligst, Lama Olaf Høyer.